

[Ingerlise Koefoed]

burde have været på finansloven. Derfor har vi foreslået, at man skulle dele dette lovforslag. Vi har ønsket, at kulturministeren, som har både idrætten og de folkelige kulturaktiviteter under sig, skulle forestå fordelingen, og det holder vi fast ved. Det betyder ikke, at vi ikke har tillid til idrætsorganisationerne, det betyder, at vi ønsker folkelig kultur på andre sider end idrætssiden.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg tror, de fleste husker konklusionerne fra Lottoudvalgets betænkning, som klart dokumenterede behov for og ønsker om trecifrede millionbeløb til breddeidrætten, penge, som SF på dette tidspunkt var parat til at tage af finansloven. Vi ved alle, hvilke besværligheder der allerede i dag er med at få finansloven til at hænge sammen. Derfor lottospillet. Når hr. Stillinger så siger, at det ikke har noget hastværk med at få gennemført dette lottospil, som vil give de ekstra millioner til bl.a. idrætten, må vi derfor sige, at vi er helt uenige.

Forslaget var fremme i foråret. Hvis det var blevet vedtaget på det tidspunkt, kunne lottospillet have været igangsat allerede fra 1. januar 1989. Nu må vi vente i yderligere 9 måneder. Derfor ser vi det som helt nødvendigt at få dette lovforslag vedtaget, således at vi ikke fra Folketingets side yderligere forsinket tidspunktet for lottospillets igangsætning.

Hr. Stillinger siger, at man aldrig har været imod lottoloven. Det er muligt, men så er det i hvert fald også slået fast med de udtalelser, som både hr. Bjørn Poulsen og hr. Stillinger er kommet med i dag, at man vil bruge pengene til alt muligt andet.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Stillinger for hans sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Allerførst til hr. Aagaard og også til hr. Helge Sander: Det, det drejer sig om, og som vi skal slå meget fast, er jo, at vi i Folketinget aldrig nogen sinde har haft en chance for at diskutere, hvad pengene bliver brugt til. Jeg siger ikke noget om, at idrætten ikke skal have mange af de

penge, det er klart, men det er da udtryk for en ejendommelig måde at lave politik på, at man for alt i verden ønsker at vaske sine hænder og ikke tør påtage sig det ansvar, det er at fordele pengene. Jeg synes, det er en uansvarlig måde at opføre sig på rent politisk.

Og så skal jeg skynde mig at komme med et dementi af hr. Helge Sanders ganske klare og voldsomme konstateringer ved at modsige ham. Det her er et dundrende ja også til idrætsaktiviteter, og jeg vil gerne have mig frabedt, at man siger, at SF skulle være imod idrætten. Det tror jeg i hvert fald også de fleste idrætsorganisationer vil benægte.

Det her er altså ikke udtryk for mistillid. Det er udtryk for, at vi finder det normalt, at man diskuterer fordelingen af pengene, når vi bevilliger penge i Folketinget. Skal det være det normale fremover, at vi ikke diskuterer, hvad pengene skal bruges til, ville det da være en højst interessant politik, vi kom til at føre i Folketinget. Derfor er det normalt, at vi skal diskutere, hvad de 100-120 mio. kr. skal bruges til. Det er det eneste.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Erling Christensen for hans sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Allerede i foråret, da vi havde lovforslaget til behandling første gang, diskuterede vi fordelingen, og allerede i forbindelse med et ændringsforslag, som blev stillet i foråret, og som er inkorporeret i lovforslaget nu, diskuterede man fordelingen, så allerede på det tidspunkt havde udvalget mulighed for at diskutere fordelingen. Hvis man sammenligner lovforslaget fra i foråret med det nu foreliggende, er der sket ændringer i fordelingen. Det kan vi konstatere. Og hvem siger, at fordelingen skal være sådan?

Vi har altså haft mulighed for at diskutere fordelingen. Vi har også haft mulighed for at diskutere, hvad pengene skal bruges til.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Helge Sander for en kort bemærkning, og derefter går vi tilbage til ordførerrækkefølgen.